

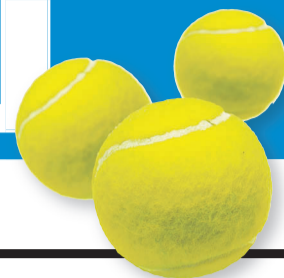
www.denik.cz

deník

můj životní styl

S tenisem můžete začít v každém věku ...čtete uvnitř

První krok do života dospělých. Bez zázemí a rodiny je těžký

Nemají to štěstí a dětství neprožívají ve vlastních rodinách. Vyrůstají v dětských domovech. Pak se stanou plnoletými a ne vždy se dokáží postavit na vlastní nohy.

JITKA STUHLÍKOVÁ

Pokud o to mají děti z dětských domovů zájem, každodenní povinnosti dospělých se jim mohou dostat pod kůži v domovech dalších. Symbolicky se jim říká domy na půli cesty.

Jeden takový se nachází i v Pohořelicích – Velkém Dvoře nedaleko Brna. A to v někdejší loveckém zámečku a farmě, jež ho obklopuje. Na záhonech voní bylinky, do úlu se slétají včely. Ti, kteří tu bydlí, se mohou projet na kobylkách Grema a Gracie. Nově se tu s nimi prohání i poník – to pro ty méně odvážné začátečníky prvních lekcí hippoterapie. Nejdříve je ale třeba se jak o koně, tak i o stádo ovcí rádně postarat.

Předvídá pěstouni

O proměnu barokní stavby z osmnáctého století v moderní dům na půli cesty se zasloužilo brněnské Sdružení pěstounských rodin. Právě pěstouni, kteří se výchově dětí z domovů upsalí, si nejen zde, ale i na dalších místech Česka jako první uvědomili, že někteří jejich svěřenci (a ještě více dětí z dětských domovů anebo výchovných ústavů) budou potřebovat pomocnou ruku i po dovršení osmnácti let.

„Ten, kdo se do sociální práce v této oblasti pustí, musí být životní optimista. Pak ho vše, co se zdaří, potěší a dokáže tak vytěsnit problémy, které tuto činnost provázejí.“

Brněnské Sdružení pěstounských rodin zdevastovaný lovecký zámeček rekonstruovalo pět let. V podobě, jakou má dnes, ho slavnostně otevřelo v roce 2008. Od toho okamžiku v něm nabízí ubytování pro patnáct mladých lidí ve věku od osmnácti do šestadvaceti let.

V domech na půli cesty mohou žít zpravidla jeden rok a musí se při tom podílet na úhradě nájemného. A proto i pravidelně chodit do zaměstnání. To jim pracovníci z domů na půli cesty pomáhají hledat. Smršť jménem hospodářská krize udělala čáru přes rozpočet i jim.

„Loni na podzim nám podala pomocnou ruku jedna z firem, která v Pohořelicích působí, což jsem si hodně považoval. Jenže ze sedmi našich klientů, kteří tam

nastoupili do zaměstnání, už tam není ani jediný. Někteří z klientů na práci, která například obnáší třísměnný provoz, nemají tu správnou výdrž,“ konstatuje Ladislav Nevřkla, vedoucí Domu na půli cesty v Pohořelicích.

Na brigádu

Naštěstí mnohé klienty nepak baví práce na farmě, kde si momentálně mohou na část úhrady nájemného vydělat. A jako brigádníci se navíc podílet i na stavbě přípojky vodovodu, jež zde vzniká.

Není divu, že se může pochlibit oceněním „Sociálně prospěšný podnikatel roku 2009“. „Jestli jsme na naše klienty přísní? Jen stejnou měrou, jako je přísný život. Vyžadujeme po nich, aby chodili do práce, naučili se hospodařit, nezadlužovali se a byli schopni vyřídit si věci na úřadech a institucích. Čili chceme po nich normální, běžné věci, které vaše biologické dítě zná, protože se s nimi setkává doma. Děti, které vyrůstaly v dětských domovech, je ale běžné nepotkaly.“

Také paní Emilie Smrčková je pěstounka. Vedle svých vlastních čtyř dětí vychovala dvacítku dalších, které do její rodiny přišly z dětských domovů. Paní Emilie žije ve Valašském Meziříčí, kde také před jedenácti lety stála u zrodu občanského sdružení Pod křídly.

Dnes se pod jeho křídly nachází rovnou sedm domů na půli cesty! Čtyři jsou ve Valašském Meziříčí, dva ve Zlíně a jeden ve Vsetíně. Pro přesnost doplníme, že dva z nich patří městům, která je ale občanskému sdružení svěřila do správy.

Všemi těmito domy na půli cesty již prošlo sto šedesát osm mladých lidí. Kardinální otázka zní: kolika z nich se skutečně podařilo postavit na vlastní nohy? „Počítali jsme to a vyšlo nám, že úspěšnost se pohybuje kolem osmdesáti procent,“ říká Emilie Smrčková.

V domech na půli cesty občanského sdružení Pod křídly jsou přednostně umístěni zájemci ze Zlínského kraje, ale žijí v nich i mladí z dalších koutů Česka – například z Ostravska anebo z jižních Čech. Na rozdíl od venkovského stavení, svázaného v Pohořelicích s farmou, jde v tomto případě o klasické byty jedna plus jedna anebo o pokoj s kuchyňskou linkou a sociálním zařízením. „Než přišla krize, tak všichni naši klienti pracovali. Sociální dávky neznali. Ale ani když díky krizi o zaměstnání přišli, jen tak ležet doma nesměli – chodili například na brigády anebo se zapojili do dobrovolnické práce,“ zdůrazňuje Emilie Smrčková.

S ostatními členy vede svěřence k tomu, aby si naspořili například na kauci, kterou budou muset složit, až budou shánět bydlení vlastní, další důležitě

jak můžete pomoci

- **Vznik anebo provoz řady domů na půli cesty (jakož i Café Rozmaru) byl umožněn díky financím získaným z grantů Evropského sociálního fondu.**
- **Vítány jsou pochopitelně finanční příspěvky od jednotlivců i firem, a to v jakémkoliv výši.**
- **Významné lze ale pomoci i v roli dobrovolníků, kteří v domech na půli cesty pomáhají zdarma organizovat volnočasové aktivity nejrůznějšího druhu.**
- **Nezanedbatelným přínosem jsou kamarádká setkávání klientů domů na půli cesty s vrstevníky z učilišť, středních škol, sportovních klubů anebo uměleckých kroužků.**

učí, jak splácet dluhy. Občanskému sdružení Pod křídly totiž přibývají klienti, kteří se z dětských domovů nejprve vrátili ke svým biologickým rodinám či příbuzným a tam si pořídili půjčky od nebankovních institucí, zatížené závratnými úroky. Teprve pak, když zjistili, že už se topí, zamířili do domů na půli cesty.

Café Rozmar

Zajímavý přístup hlavně k mladým lidem, kteří vyrůstali v dětských domovech a brzy budou, anebo již jsou zletilí, mají v Café Rozmar. Naleznete ho na rohu Trojické ulice a Rašínova nábřeží. Děti zde totiž mohou získat své první zaměstnání.

„Zájemců je vždy o jednoho až dva více, než máme volných míst. Uchazeče přijímáme na jeden rok, a to na pozici pomocného kuchaře, číšníka a servírky, v nichž získávají dovednosti a zkušenosti pod dohledem zkušených profesionálů,“ vysvětluje Simona Bagarová, jedna z spoluzakladatelek obecně prospěšné společnosti Rozmarýna, která Café Rozmar provozuje.

Mladým lidem bez potřebného rodinného zázemí se snaží pomoci postavit na nohy i prostřednictvím dalších programů.

Například těm, kteří v Café Rozmar získali zaměstnání, poskytují oporu a zázemí psycholog či odborník ze sociální oblasti, kteří jim radí a pomáhají, když si hledají vlastní bydlení anebo řeší jakékoliv další osobní záležitosti.

Zážitkové projekty

Protože Rozmarýna sama přechodné bydlení neposkytuje, spolupracuje právě s domy na půli cesty. A pak hlavně s dvanácti dětskými domovy, pro které připravuje jak zajímavé volnočasové aktivity, tak i zážitkové workshopy, jež mají jejich obyvatele připravit na samostatný život s dostatečným časovým předstihem.

„Ten, kdo se do sociální práce v této oblasti pustí, musí být životní optimista. Pak ho vše, co se zdaří, potěší a dokáže tak

vytěsnit problémy, které naší činnost provázejí,“ vyznává se Ladislav Nevřkla, vedoucí Domu na půli v Pohořelicích u Brna.

„Je to takové vlnobítí – loni jsme kvůli krizi museli složitě řešit zhruba poloviční propad příjmů od našich partnerů. Ale když se pak dozvíme, že lidé, kteří naši restauraci prošli, jsou schopni fungovat samostatně, tak je to pro nás nejen radost, ale i další motivace,“ svěruje se Simona Bagarová.

Dejte jim šanci

Noví nadšenci tohoto druhu navíc přibývají. Za necelý měsíc, 1. června, se na benefičním večeru v pražském Vinohradském pavilónu, na němž vystoupí i Aneta Langerová, představí občanské sdružení Dejme dětem šanci.

„Naše projekty na sebe navazují a míří na posledních pár let, které děti v dětských domovech tráví, a pak zejména na nejtěžší okamžik, který je čeká, tedy na moment, když dětský domov opouštějí a odcházejí do neznáma, přičemž na rozdíl od dětí z rodin nemají možnost návratu,“ přibližuje poslání sdružení Dejme dětem šanci Michaela Chovancová.

Sdružení se bude věnovat také popularizaci a rozšíření hostitelské péče, v jejímž rámci se o víkendových pobytech anebo při několikadenních dovolených mohou děti z dětských domovů seznámit s fungováním normální rodiny, jež je k sobě domů či na chatu pozve. ●

webové stránky

Další informace naleznete na webových adresách:

- www.dumnapulicesty.cz
- www.podkridly.cz
- www.rozmarýna-ops.cz
- www.dejmedetemsanci.cz

Seznam některých dalších domů na půli cesty, jež působí v řadě regionů České republiky, je k dispozici například na webových stránkách Poradny o občanství, občanských a lidských právech.

prominenti

Káždou sobotu nyní vysílá televize Barrandov magazín Prominenti, který moderuje herečka Jitka Asterová. Na co se můžete těšit v příštím díle?

Z humorného herce starý mrzout

„Já už čekám tak akorát na smrt, co myslíte. Nikdo mi žádnou roli nenabízí. Jsem pořád doma. Jediná moje zábava jsou zprávy v televizi,“ řekl Prominentům do telefonu Pavel Landovský.

Co vede Landovského k tomu, aby na každého tasil svoji hůl? Rozhodli jsme se známého herce navštívit v Mníšku pod Brdy.

Iva Janžurová hodnotí své filmy

Herečka Iva Janžurová přiznala: „Někdo říká, že nejlepší film, který jsem udělala, jsou Petrolejové lampy, někomu se líbí například Drahé tety a já.“ „Nikdy jsem nemusela film Penzion pro svobodné pány. Režisér Krejčík byl při natáčení velmi nekompromisní a já jsem měla pocit, že jsem svázaná. Už s odstupem času jsem si uvědomila, že je to krásný film a je dobře, že byl natočený.“

Šámer Issa:

„Moje fenky mi fandí.“ Zpěvák Šámer Issa chodí na pravidelné procházky se svými pitbulkami. „Jedné fence jsou tři roky, druhé necelý rok a mám je moc rád,“ ohodnotil své miláčky Šámer. „Mám velkou radost, že nevýjí, když poslouchám nebo skládám hudbu, líbí se jim to, jsou to moje nejužší fanyanky,“ dodal zpěvák.

Dívejte se v sobotu večer, těší se na vás:

Jitka Asterová